

[Christmas Møller.]

ster kan have Interesse i den Skrivelse, jeg har omtalt, og jeg skal saamænd heller ikke forholde ham den.

Det kan jo ikke nytte, at den højtærede Minister vil føre Diskussionen ind paa en anden Bane, end da vi begyndte, og det springende Punkt i denne Sag er jo dette, om ikke det konservative Parti saavel i 1927 som i 1928 og i 1929 gjorde, hvad det kunde, for ikke at faa lovgivet paa Finansloven angaaende Flaaden. Det springende Punkt i denne Sag er, om det konservative Folkeparti pludselig, saaledes som den højtærede Minister paastaar det, har sagt til angaaende dette Spørgsmaal. Det var dette, der var Udgangspunktet for Diskussionen, og jeg paaviste da overfor den højtærede Minister — og han viste jo, at hans Hukommelse var rigtig god —, at i 1927 fik vi Nedskæringen gjort mindre, saaledes som jeg har nævnt det, og der forelaa Erklæring om, at Ordningen var i Orden. I 1928 — det har jeg altid erkendt — fik man ikke hele den Bevilling, man skulde have, men det var nu heller ikke et saa lille Beløb, vi fik, og man sagde til om, at nu kunde der ikke være Tale om, at man ikke skulde sætte disse Konti meget betydelig i Vejret, saaledes som vi krævede det i 1929. Det viser dog, at Spørgsmaalet om vor Flaadeordning og Skabelsen af en ordentlig Nybygningskonto ikke var noget, vi pludselig fandt paa i 1929, men at det var et Spørgsmaal, som gennem to Aar var blevet behandlet af det konservative Folkeparti.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Udgangspunktet for Diskussionen er det ærede Medlems Udtalelse om, at det lykkedes mig at lovgive paa Finansloven i Fjor ved ikke at forøge Nybygningskontoen saa meget, som den skulde. Hvis det at give mindre til Nybygning, end der er nødvendigt for i Løbet af et kort Aaremaal at bringe Flaaden op paa, hvad den skal være, er Lovgivning paa Finansloven, saa har det konservative Folkeparti — det kan det ærede Medlem ikke sno sig fra — været med til at lovgive paa Finansloven hele den Tid, da deres Interesse for Forsvaret var lagt til Side, fordi de havde ganske andre dyre Interesser at varetage, og Interessen kom først, den Gang de paa de andre Omraader havde faaet, hvad de skulde have. Saaledes er Stillingen.

Det ærede Medlem siger, at han kan

godt forstaa, det interesserer mig at faa den af den daværende Forsvarsminister i højtidelige Vendinger afgivne Erklæring om det rundelige i Bevillingen til Flaaden, selv naar 400 000 stryges. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar det bruges i Diskussionen, maa jeg bede det ærede Medlem sørge for, at vi faar fat i den Skrivelse, for den er unægtelig af mægtig Interesse, hvis den da eksisterer, og det gaar jeg ud fra, siden det ærede Medlem mener at have set den.

Det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har lovgivet paa Finansloven. Jeg fastholder: langtfra i den Udstrækning, som det konservative Folkeparti gjorde i den Tid, det var Venstre følgagtigt her i Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Ja, nu begynder den højtærede Forsvarsminister jo at give sig, for naar den højtærede Forsvarsminister siger, at man ikke nær har lovgivet paa Finansloven i det Omfang som en anden — det skal jeg lade ligge —, vil det altsaa sige, at den højtærede Minister nu begynder at indrømme, at Bevillingerne, som de er givet paa § 23, Marineministeriets Budget, er en Lovgivning paa Finansloven; og det er jo altid et Skridt fremad, naar, om jeg saa maa sige, Forbryderen begynder at indrømme, i dette Tilfælde altsaa, at det er en Lovgivning paa Finansloven, der finder Sted med Hensyn til Flaaden og delvis ogsaa Hæren. Jeg beder om, at den højtærede Forsvarsminister dog holder Tingene ude fra hinanden. Før sagde han, at man skulde stille Forslag om 76 Mill. Kr., nu skal man dog kun i Løbet af et vist Aaremaal opbygge Flaaden for ikke at have en Lovgivning paa Finansloven. Hvilket af Standpunkterne er Ministerens?

Men det, der er det centrale i hele Sagen ved Siden af, at Ministeren altsaa har maattet indrømme, at vi ikke kom pludseligt i 1929 og krævede en Ændring af et kolossalt Omfang, er, at i 1927 blev der givet Besked om, at saa var Sagen i Orden med de Bevillinger, og at jeg for mit Vedkommende aldrig har bestridt, at den ikke ubetydelige Bevilling, vi i 1928 fik fra det Skib, der var forlist, ikke var helt tilstrækkelig, men da sagde vi til om, at i 1929 maatte Tingene bringes i Orden. Det kan den højt-